

20 sierpnia 1930 r.

A47j 31/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12170.

~~Kl. 3417.~~

34b 31/00

Enrico Bossi
(Altona, Niemcy).

Aparat do parzenia kawy w dużych ilościach.

Zgłoszono 21 września 1929 r.

Udzielono 3 czerwca 1930 r.

Aby uniknąć konieczności używania większej ilości aparatów do parzenia kawy proponowano już urządzić naczynia do gotowej kawy w ten sposób, żeby można je było wyjmować z aparatu. Przestrzeń pod trzymakiem sita jest ograniczona i w celu utrzymania aparatu stale w ruchu proponowano umieścić naczynie do kawy na obrotowej ramie, przystosowanej do kilku naczyń i umożliwiającej wprowadzenie drugiego naczynia w położenie do odbioru parzonej kawy pod trzymak sita tak, że podczas gdy jedno naczynie się napełnia, z drugiego można czerpać kawę odpowiednio do zapotrzebowania. Z powodu ograniczonej przestrzeni pod podporą trzymaka sita nie udawało się dotych-

czas zastosować dość dużego naczynia. Wyrabiano już naczynia o pojemności 5 do 6 litrów, ale nawet takie ilości nie wystarczają dla większych zakładów. Powiększenie średnicy naczynia nie było wskazane już z tej przyczyny, że gdy przyrządzona kawa spływała z trzymaka sita do naczynia, przechodziła przez zewnętrzne powietrze i nie można było zapobiec zetknięciu się kawy z powietrzem. Wskutek tego nie tylko obniżała się temperatura kawy, lecz również traciła ona na jakości. Następnie ułatwiała się para, co jest niepożądane.

Trzymak sita nie daje się również powiększać, gdyż przez to staje on się tak ciężki, że mimo umocowania go zapomo-

cą gwintu i zamknięcia bagnetowego trudno jest go wyjmować i zakładać w aparacie.

Wymienione wady usuwa całkowicie niniejszy wynalazek. Zamiast umieszczać naczynie pod trzymakiem sita, umieszcza się je bezpośrednio nad nim, czyli na tej części aparatu, na której zawieszony jest wymiennie trzymak sita, łącząc naczynie z trzymakiem sita zapomocą rury, znajdującej się jednym końcem przy właściwym sicie, czyli w najniższym miejscu naczynia, przechodzącej przez trzymak sita i jego podpórkę i wchodzącej do naczynia zdołu do góry tak, że rura wprowadza kawę przeciekającą przez sito i zbierającą się na dnie osłony trzymaka sita do góry w naczynie, zapobiegając stykaniu się kawy z powietrzem zewnętrznym.

Według wynalazku można nadto zastosować urządzenie umożliwiające użycie dostatecznie dużego trzymaka sita i połączenie go z jego podpórką, jak również łatwe usuwanie trzymaka sita. W tym celu przymocowane jest pod podpórką trzymaka sita ramię, służące również do trzymania naczynia. Ramię to jest wykonane w ten sposób, że trzymak sita może być wsunięty z boku, przyczem sworzeń zaopatrzony w gwint, wkrębowany od dołu w ramię, podnosi trzymak sita tak, że przyciska go mocno do podpórki tworząc szczelne połączenie.

Wspomniany sworzeń może być zaopatrzony na dolnym końcu w kółko ręczne lub uchwyt, a gwint obiera się taki, że ciśnienie skierowane w górę może być bardzo łatwo wywierane na trzymak sita.

Rysunek uwidoczni przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia aparat do parzenia kawy częściowo w widoku i częściowo w przekroju, fig. 2 — trzymak sita połączony ze swą podpórką i dolną część naczynia w przekroju podłużnym, a fig. 3 — dolną część naczynia w widoku z boku z wysuniętym trzymakiem sita.

Aparat zaopatrzony jest w kocioł parowy *a*, ogrzewany np. od dołu zapomocą palnika gazowego *b* i umieszczony w osłonie *c*, na której przymocowane są różne połączone z kotłem części. Zamiast zwykłego dzwonu do trzymaka sita *d* używa się cylindryczną pustą część *e*, połączoną z nasadą *f*, zaopatrzoną w zawór *g* do zasilania parą i gorącą wodą.

Ponieważ przy tym aparacie nie potrzeba ustawiać żadnego naczynia pod trzymakiem *d*, również niepotrzebna jest większa przestrzeń do ustawienia filiżanki pod trzymakiem sita, jak to jest konieczne przy małych aparatach do parzenia kawy, nasada *f* wraz z zaworem *g* może być dlatego stosunkowo nisko umieszczona na kotle *a*, *c*, a ponieważ kocioł *a* celem ogrzewania musi być ustawiony na pewnej wysokości, nasada *f* połączona jest z nim zapomocą odlewu *h* w kształcie litery S, który otacza tak rurę wodną, jak również rurę parową z kotła *a* do zaworu *g*.

Naczynie *i* napełniane sparszoną kawą może być wykonane z porcelany, szkła, kamionki lub podobnego materiału. Naczynie umieszczone jest na cylindrycznej części, pod którą przymocowany jest rozdzielacz wody lub dziurkowany talerz *k*, który jest płaski lub wypukły w kształcie sita polewaczki i na który wylewa się zawartość rury *m*, przez co zależnie od nastawienia zaworu *g* przepływa przez rozdzielacz *k* woda lub para.

Trzymak sita *d*, zawierający sito lub sito stożkowe *n*, napełnione całkowicie albo częściowo kawą, połączony jest odejmownie z cylindryczną częścią *e*.

Płynna kawa, gromadząca się na dnie trzymaka sita *d*, przepływa rurą *o* w górę do naczynia *i*. Dolna część tej rury znajduje się wewnątrz trzymaka sita *d*, najlepiej pośrodku, i jest z nim połączona. Dolna część sięga aż do dna trzymaka sita i dotyka swym górnym końcem do uszczelniającej podkładki *p*, znajdujące

się w środku dziurkowanego talerza k i zaopatrzonej w otwór odpowiadający wewnętrznej średnicy części o' i średnicy uszczelki. Część o'' przylega do tarczy k , tworząc przez to przedłużenie części o' i sięga aż do góry w naczyniu i , gdzie ewentualnie może być odgięta wdół, jak pokazano na rysunku.

Gdy zawór g jest odpowiednio nastawiony, na dziurkowany talerz k wylewa się wrząca woda, mianowicie pod ciśnieniem, rozdziela się na talerzu, przenika przez zmieloną kawę, znajdującą się w trzymaku sita, a gotowa płynna kawa gromadzi się na dnie. Pod działaniem ciśnienia przepływa płynna kawa rurą o do naczynia i , zaopatrzonego w pobliżu dna w kurek odpływowy q , przez który wylewa się kawę w pożądaną ilość. Mały otwór v w pokrywie naczynia służy do wyrównywania ciśnienia.

Wielkość naczynia i zależna jest od pożądaney ilości kawy. Naczynie może zawierać 15—20 l lub więcej. Wielkość sita n zależna jest od zawartości naczynia.

Celem napełnienia sita n świeżo zmieloną kawą trzymak sita d może być odejmowany. Może się to odbywać w znany sposób zapomocą pierścienia r , zaopatrzonego w dwa haki s , wkrębowane w zwykłe stosowany klosz lub część e , oraz zapomocą dwóch czopów t , połączonych z trzymakiem sita i chwytających za wymienione poprzednio haki s . Przy przykręcaniu pierścienia r dociska się brzeg trzymaka sita do pierścienia uszczelniającego, znajdującego się pod częścią wydrążoną, i tworzy przez to szczelne zamknięcie.

Aby osiągnąć nieprzerwane otrzymywanie parzonej kawy, kocioł a zaopatrzone jest w dwa opisane aparaty.

Do umocowania trzymaka sita, zwłaszcza gdy jest on dość duży i dlatego dość ciężki, stosuje się odmienną budowę według fig. 2 i 3.

Według tych figur, zaopatrzona jest

cyldryczna część a' naczynia b' na dole w brzeg lub pierścień c' do uszczelki, do którego przyciska się trzymak sita, celem utworzenia połączenia szczelnego na wodę i powietrze.

Do cylindrycznej części a' przymocowana jest dostatecznie duża rama lub ramię h' , umożliwiającą wsunięcie z boku trzymaka sita d . W środek ramienia h' wkrębowany jest nagwintowany sworzень i' , przyciskany przez pokręcanie śruby do dolnej strony trzymaka sita. Gwint jest tak ukształtowany, że sworzень może być łatwo obracany w celu podniesienia trzymaka sita i przycisnięcia go do cylindrycznej części a' , by otrzymać pewne uszczelnienie. Na dolnym końcu sworznia znajduje się uchwyt lub kółko ręczne ułatwiające obracanie nagwintowanego sworznia. Zamiast uchwyty lub kółka ręczne może być zastosowany odejmowalny klucz.

Ramię h' zaopatrzone jest nadto w listwy prowadnicze m' , na których przesuwają się trzymak sita d w położenie pod cylindryczną część a' . Nim trzymak przesunie się w to położenie, należy sworzень nagwintowany i' odśrubować o tyle wdół, by nie stykał się on z trzymakiem, który, będąc dobrze wyśrodkowany, przyciska się zapomocą śruby szczelnie do pierścienia lub brzegu uszczelniającego c' . Trzymak d jest zaopatrzonej w nóżkę o'' podpierającą go w położeniu przedstawionem na fig. 3. Trzymak zaopatrzonej jest oprócz tego w uchwyt n' .

Z powyższego wynika, że nawet bardzo duży i ciężki trzymak sita może być łatwo obsługiwany zapomocą opisanych środków, a zwłaszcza gdy gwint sworznia i ma odpowiedni skok; potrzeba tylko bardzo mało siły, by osiągnąć pożądanę uszczelnienie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Aparat do parzenia kawy w du-

